

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֵבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת יִתְרוּ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י - חלק י"ט

קונטרס 289

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹדוּן בֵּיתָא מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יִוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

זָרָה לָא כְּתִיב, אֱלֹא עַל דְּאֹשִׁיט יְדִיהָ לְעֵדוֹ נְבִיאָה.
וְהִשְׁתָּא קִדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא בְּעֵי בִיקְרָא דִּילָן, וְכִלְהוּ
אֲתָאן עֲמִיהָ.

אָמַר, הָא רַב הַמְּנוּנָא סָבָא הָבָא, וְסַחְרֵנִיה שְׁבַעִין
צְדִיקֵי גְלִיפֵן בְּעִיטְרִין, מְנַהֲרִין כָּל חַד וְחַד
מִזִּיזְהָרָא דְזִיזָא דְעִתִּיקָא קִדִּישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין.
וְהוּא אֲתִי לְמִשְׁמַע בְּחִדְוֹתָא, אֲלִין מְלִין דְאַנָּא אִימָא.
עַד דְהָוָה יְתִיב, אָמַר, הָא רַבִּי פְּנַחֶס בֶּן יֶאִיר הָבָא,
אֲתַקִּינוּ דְוִכְתִּיָּה, אֲזִדְעִזְעוּ חֲבַרְיָא דְהוּוּ תַפְּסוּ, וְקִמּוּ
וְיָתְבוּ בְּשִׁיפוּלֵי בֵיתָא. וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא,
אֲשִׁתְּאָרוּ קַמִּיהָ (נ"א עֲמִיהָ) דְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, בְּאֲדָרָא אֲשִׁתְּכַחַנָּא דְכָל חֲבַרְיָא הוּוּ אֲמָרִי,

ספר מאורות הזהר

(ה) הזהר מלמד יראת שמים

בענין היכלות דסטרא אחרא פּרַשַׁת פּקוּדֵי בְּזֵהָר, אֲנִי שְׁמַעְתִּי מֵאֲבִי בְּשֵׁם הָרַב
דְּאִיתָא בְּסִפְרָה הָרַב דְּפּוֹלְנָאָה בְּאַתְרֵי דְּמַחְשָׁבָה שֶׁל אָדָם שֶׁהוּא כְּלוּ וְלָמָּה לִי לֵהִיּוֹת
בְּגִיָּהֶם אֶפִּילוּ חֲצִי שְׁעָה, וְסִיִּים אֲבִי זֶה לְרַבֵּינוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָהּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל
אֲנִי אוֹמֵר הֵיכְלוֹת, כְּדִי שְׁגַדַּע שְׁיֵשׁ עֲנֵשׁ גְּדוֹל כְּזֶה. (רבי פנחס מקאריץ ז"ע, אמרי פנחס
השלם דף קס"ד)

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלֻקִּים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל ה'קְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נִשְׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זַהַר חֲלֻק' ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תֵּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזְהַר תַּתְקַן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר זִי"ע וְיִבְטְלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְיַחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכַת מ' סוֹף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׁים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׁכָל אֶחָד לֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׁים סִיּוּם פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מִשְׁנִיּוֹת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֵנַת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עפ"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזְהַר: הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעַמּוֹר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לִקַּח הַסֵּפֶר הַזְהַר בְּיַדִּי קָדְשׁוֹ וְרָקַד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדֵי דְקָדְשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נִשְׁקַבְּ בְּפִי קָדְשׁוֹ אֶת סֵפֶר הַזְהַר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" [פִּירוּשׁ: אֲנִי מִפְּכִיר אוֹתְךָ, וְאַתָּה מִפְּכִיר אוֹתִי]. (טַעְמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשִׁנַת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזְהַר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְּרַעְנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזָה מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזְהַר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קָדְשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זַהַר לְעַלּוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְיִפְרַע עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים וְיִקְרָאתָם דְּרוּר בְּאַרְץ אֲבִיךָ.

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמִשְׁתַּתְּפִים וּמִתְאַחֲדִים בְּרִצּוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלֵם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוּ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יִהְיֶה לְאַלְף" שְׁאֲפִילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר, וּבְפִלְא יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וְכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מֵאֲמַר דְּדוֹד הַמְּלַךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עפ"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזְהַר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוֹ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפַטֵּר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרַם צוּבָה חֲלֻק' א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁו"ת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלֻק' אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכָן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשיתם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

וְאַנָּה עִמָּהוֹן. הַשְּׁתָּא אִימָא אָנָּה בְּלַחֲדָאִי, וְכִלְהוּ
צִיִּיתִין לְמַלּוּלִי, עֲלָאִין וְתַתְּאִין. זַכָּאָה חוּלְקִי יוּמָא דִּין.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (שיר השירים ז) אֲנִי לְדוּדִי וְעֲלִי
תְּשׁוּקָתוֹ. כָּל יוּמִין דְּאִתְקַטְרְנָא בְּהַאי עֲלָמָא,
בְּחַד קְטִירָא אִתְקַטְרְנָא בִּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וּבְגִין
כִּד הַשְּׁתָּא וְעֲלִי תְּשׁוּקָתוֹ. דְּהוּא וְכָל סִיעֵתָא קַדִּישָׁא
דִּילֵיהּ, אָתוּ לְמִשְׁמַע בְּחַדְדָּהּ, מְלִין סְתִימִין, וְשִׁבְחָא
דְּעִתִּיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, פְּרִישׁ
וְאִתְפְּרִישׁ מִכְּלָא, וְלֹא פְּרִישׁ, דְּהָא כְּלָא בִּיהּ מִתְדַבְּקוֹן,
וְהוּא מִתְדַבְּק בְּכָלָא הוּא כְּלָא.

ספר מאורות הזהר

(ט) למווד בחינת פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה מְקַשֵּׁר בְּחִינַת פְּנִימִיּוּת הַנְּשֻׁמָּה לְבַחֲנִית פְּנִימִיּוּת אֱלוֹקוּתוֹ
יְתַבְרַךְ

א. לְהַבִּין ... תְּכַן עֲנִין לְמוּד פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה, שְׁהֶאֱרִיכוּ בּוֹזֵהר וְתַקְוִנִים וּבְעֵץ חַיִּים
בְּחִיּוּב לְמוּד זֶה, וְכִמּוֹ שֶׁכָּתַב גַּם כֵּן בְּסֵפֶר רֵאשִׁית חֲכָמָה בְּהַקְדָּמָה, וּבִשְׁל"ה בְּמִסְכַּת
שְׁבוּעוֹת שְׁלוֹ בְּפָרָק גַּר מְצוּהָ הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת לְמוּד זֶה.

ב. וְיִבְנֵן עֲנִין זֶה בְּהַקְדִּים תְּחִלָּה עֲנִין שְׁלִישׁ בְּמַקְרָא. כִּי הִנֵּה עֲנִין הַלְמוּד בְּמַקְרָא
אֵינּוּ עַל דְּרָךְ לְמוּד מְשֻׁנָּה וְתַלְמוּד, שְׁהַעֲקָר הוּא לְהַשִּׁיג הַחֲכָמָה שֶׁבְּהֵן שְׁעַל יְדֵי זֶה
יְתַקְשֵׁר שְׁכָל הָאָדָם בְּחֲכָמָה זֹו שֶׁבַּתּוֹרָה כּו', אֲלֹא דְצָרִיךְ גַּם כֵּן לְהוֹצִיא הַדְּבָרִים
בְּדַבּוּר פֶּה דְּוָקָא, אֲבָל מְכָל מְקוֹם אִם אוֹמֵר הַהֲלָכָה וְאֵינּוּ מִבִּין אֵינּוּ נִחְשָׁב לוֹ לְלְמוּד

חֲדוּתָא לְבַר נֶשׁ, אוּ פִד אֶתִי צַעֲרָא, עַד לֹא יָדַע מַגִּיהָ לֹא יָכִיל לְמַסְבֵּל, דְּהָא לְבָא אֶתְפָּרַח לְשַׁעְתָּא. וְכַד יָדַע מַגִּיהָ, קָאִים בְּקִיּוּמִיהָ, וְיָכִיל לְמַסְבֵּל. כַּל שְׁפָן הֶכָא, (ג"א וְהָא לֹאוּ הָבִי) דְּהָא מִשָּׁה אָמַר לֹוּן כַּל מַה דְּהוּהוּ לְבַתָּר, וְאַתְקִיף לְבִיּוּהוּ בְּמַלְיָן, וְלֹא יָכִילוּ לְמַסְבֵּל. כַּל שְׁפָן אִי לֹא אָמַר לֹוּן מִיָּדִי. וּבְגִין כֶּף וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּקַדְמִיתָא, וְאַתְתְּקִיף לְבִיּוּהוּ. וּלְבַתָּר וַיִּדְבֵּר אֲלֵהֶם.

כְּשֶׁעָדִין לֹא יוֹדַע מִמֶּנּוּ, לֹא יָכֹול לְסַבֵּל, שֶׁהָרִי לְבוּ פּוֹרַח לְשַׁעָה. וּכְשֶׁיּוֹדַע מִמֶּנּוּ, עוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ וְיָכֹול לְסַבֵּל. כַּל שְׁפָן כָּאן, (וְהָא אִינוּן קָר) שֶׁהָרִי מִשָּׁה אָמַר לָהֶם כַּל מַה שֶׁהָיָה אַחַר כֶּף וְחִזַּק לָבָם בְּדַבְרִים, וְלֹא יָכֹלוּ לְסַבֵּל. כַּל שְׁפָן אִם לֹא הָיָה אוֹמֵר לָהֶם דְּבַר. וּמִשׁוּם כֶּף וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּתַחֲלָה, וְחִזַּק לָבָם, וְאַחַר כֶּף וַיִּדְבֵּר אֲלֵהֶם.

וְעַם כַּל זֶה לֹא יָכֹלוּ לְסַבֵּל, שֶׁהָרִי שְׁנִינּוּ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי חִיָּיא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּשֶׁשָּׁמְעוּ דְּבָרוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, פָּרַחָה נִשְׁמַתָּם, וְעֲלָתָה נִשְׁמַתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַד כִּסָּא כְבוֹדוֹ לְהַדְּבַק שָׁם.

וְעַם כַּל דָּא, לֹא יָכִילוּ לְמַסְבֵּל, דְּהָא תְּנִינָן, אָמַר ר' יְהוּדָה אָמַר ר' חִיָּיא אָמַר ר' יוֹסִי, פִּד שְׁמַעוּ מַלְּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, פָּרַחַת נִשְׁמַתִּיהוּ, וְסִלְקָא נִשְׁמַתִּיהוּ דִּישְׂרָאֵל, עַד פְּרַסִּי יִקְרָא דִּילֵיהָ, לְאַתְדַּבְּקָא תַּמָּן.

אָמַרְהָ תּוֹרָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִי לְחִנָּם הֵייתִי מֵאַלְפִים שָׁנִים טָרַם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם?! לְחִנָּם כְּתוּב בֵּה (ויקרא יז) וַאֲיֵשׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם, (שמות ל) וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹּר לֵאמֹר, (ויקרא כה) כִּי לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים?! אִיפֹה הֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? בְּאוֹתָהּ שַׁעַת הַחֲחִיזָרָה הַתּוֹרָה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כַּל אֶחָד וְאֶחָד לְמַקוּמוֹ. הַתּוֹרָה חִזְקָה וְאַחֲזָה בְּנִשְׁמוֹתֵיהֶם לְהַחֲזִיר אוֹתָן לְיִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכַתוּב (תהלים יט) תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ מִשְׁכַּח נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ. שְׁנִינּוּ, כְּתוּב וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא ה' לְמַלְךְ, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (מלכים-א י) שֶׁשׁ מַעֲלוֹת לְכִסֵּא. רַבִּי אֲבָא אָמַר, שֶׁהֲלִבְנָה עֲמָדָה בְּשִׁלְמוֹת, שְׁשִׁנּוּ שְׁבִימֵי שְׁלֹמֹה עֲמָדָה הֲלִבְנָה בְּשִׁלְמוֹת.

אָמַרְהָ אוֹרִייתָא קָמִיהָ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכִי לְמַגְנָא הוּינָא מִתְרִי אֲלִפֵּי שְׁנִין, עַד לֹא אֶתְפָּרִי עֲלֵמָא, לְמַגְנָא כְּתִיב בֵּה, (ויקרא יז) וַאֲיֵשׁ (דף פ"ה ע"א) אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם (ויקרא כד) וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹּר לֵאמֹר. (ויקרא כה) כִּי לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים. אֵן אִינוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בֵּה שַׁעְתָּא, אֶהְדְּרַת אוֹרִייתָא נִשְׁמַתִּיהוּ דִּישְׂרָאֵל, כַּל חַד וְחַד לְאַתְרֵיהָ. אוֹרִייתָא אֶתְקִיפַת, וְאַחֲדַת בֵּהוּ בְּנִשְׁמַתִּיהוּ, לְאַהְדְּרָא לֵהוּ לְיִשְׂרָאֵל הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים יט) תּוֹרַת יי' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ.

אִימְתִי בְּשִׁלְמוֹת? (שְׁנִינּוּ, כְּתוּב וְתָרַב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה וְגו'. מִהוּ וְתָרַב? אָמַר רַבִּי אֲבָא, שַׁעְמָדָה הֲלִבְנָה בְּשִׁלְמוֹתָהּ. מִהוּ בְּשִׁלְמוֹתָהּ?)

הָאֲנָא, כְּתִיב (דברי הימים א כט) וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא יי' לְמַלְךְ, כְּמַה דְכְּתִיב, (מלכים א י) שֶׁשׁ מַעֲלוֹת לְכִסֵּא. ר' אֲבָא אָמַר, דְּקִימָא סִיְהָרָא בְּאַשְׁלְמוֹתָא. דְּתִנְיָן, בְּיוֹמוֹי דְשְׁלֹמֹה, קִימָא סִיְהָרָא בְּאַשְׁלְמוֹתָא. אִימְתִי בְּאַשְׁלְמוֹתָא. (ג"א הָאֲנָא כְּתִיב וְתָרַב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה וְגו')

מִי וְתָרַב, אָמַר ר' אֲבָא דְקִימָא סִיְהָרָא בְּאַשְׁלְמוֹתָא מִי בְּאַשְׁלְמוֹתָא) דְּקִימָא בְּחַמְשָׁה עָשָׂר,

כִּמָּה דְתַנִּינָן, אֲבָרְהָם. יִצְחָק. יַעֲקֹב. יְהוּדָה.
פְּרִץ. חֶצְרוֹן. רַם. עֲמִינָדָב. נְחֹשֶׁן. שְׁלֹמוֹן.
בועז. עובד. ישי. דוד. שלמה. פד אתא
שלמה, קיימא סיהרא באשלומוותא. הדיא הוא
דכתיב, וישב שלמה על פסא יי' למלך. וכתיב
שש מעלות לפסא. פלא כגוונא דלעילא.

ביומוי דצדקיה, קיימא סיהרא בפגימוותא,
ואתפגים. פמה דאת אמר, (ישעיה ג)
וירח לא יגיה אורו. דתנינן, ביומוי דצדקיה,
אתפגים סיהרא, ואתחשכו אנפיהו דישראל.
פויק וחשיב, רחבעם. אביה. אסא. יהושפט.
יהורם. אחזיהו. יואש. אמציהו. עוזיהו.
יותם. אחז. יחזקיהו. מנשה. אמון. יאשיהו.
צדקיהו. וכד אתא צדקיהו אתפגים סיהרא
וקיימא על פגימוותא. דכתיב, (ירמיה נב) ואת עיני
צדקיה עור. ביה זמנא (איכה ב) השליף משמים
ארץ. האי ארץ אתעברא מקמי שמים,
ואתרחקת מגיה, ואתחשכא האי ארץ. (כלומר
דקיימא סיהרא בפגימוותא).

שעמדה בחמשה עשר, כמו
ששנינו, אברהם. יצחק. יעקב.
יהודה. פרץ. חצרון. רם. עמינדב.
נחשון. שלמן. בעז. עובד. ישי.
דוד. שלמה. פשבא שלמה עמדה
הלכנה בשלמות. זהו שכתוב
וישב שלמה על פסא ה' למלך.
וכתוב שש מעלות לפסא. הפל
כמו שלמעלה.

בימי צדקיה עמדה הלכנה בפגם
ונפגמה, כמו שנאמר (ישעיה ג)
וירח לא יגיה אורו. ששנינו, בימי
צדקיה נפגמה הלכנה וחשכו
פניהם של ישראל.

צא וחשב, רחבעם. אביה. אסא.
יהושפט. יהורם. אחזיהו. יואש.
אמציהו. עוזיהו. יותם. אחז.
יחזקיהו. מנשה. אמון. יאשיהו.
צדקיהו. וכשבא צדקיהו, נפגמה
הלכנה ועמדה על פגם, שכתוב
(ירמיה נב) ואת עיני צדקיה עור.
באותו זמן (איכה ב) השליף משמים
ארץ. ארץ זו העברה מלפני
שמים והתרחקה ממנו, ונחשכה
הארץ הו'. (כלומר, שעמדה הלכנה
בפגימוותא).

שנינו, בשעה שעמדו ישראל על
הר סיני, התחילה הלכנה להאיר,
שכתוב (שמואל-ב כב) ויט שמים
וירד. מה זה וירד? שקרב השמש
ללכנה, והתחילה להאיר הלכנה,
שכתוב (במדבר-ב) דגל מחנה יהודה
מזרחה.

בהר סיני התמנה יהודה כשליט
במלכות, שכתוב (הושע יב) ויהודה
עד רד עם אל ועם קדושים נאמן.
(רבי יצחק אמר מבאן, ויהודה עד רד עם אל,
השלטון היה בשעה שהאל הנה שלטת מלכותו
על הר סיני, באותה שעה מלכותו של יהודה)
מה זה ועם קדושים נאמן?
פשאמר הקדוש ברוך הוא
לישראל ואתם תהיו לי ממלכת
פניהם וגוי קדוש, נאמן היה
יהודה לקבל מלכות, והתחילה
הלכנה להאיר.

האנא, בשעתא דקיימו ישראל על טורא
דסיני שארי סיהרא לאנהרא, דכתיב,
(שמואל ב כב) ויט שמים וירד. מהו וירד. דקריב
שמשא לגבי סיהרא, ושרי לאנהרא סיהרא.
דכתיב, (במדבר ב) דגל מחנה יהודה מזרחה.
בטורא דסיני, אתמנא יהודה, רופינס
במלכותא, דכתיב, (הושע יב) ויהודה
עוד רד עם אל ועם קדושים נאמן. (נ"א רבי יצחק
אמר טהקא ויהודה עד רד עם אל הני שולטנא בשעתא דהאי אל שליט
מלכותיה על טורא דסיני בהאי שעתא שליט מלכותא דיהודה) מהו
ועם קדושים נאמן. פד אמר קדשא בריהו הוא
לישראל, ואתם תהיו לי ממלכת פניהם וגוי
קדוש, נאמן הוה יהודה לקבלא מלכותא,
ושארי סיהרא לאנהרא.

אָנְכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ וְגו'. (שמות כ) ר' אֲלֶעָזֶר פְּתַח, (משלי א) שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ. שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ: דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ: דָּא כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל. מָאן כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל. דָּא בִּינָה. כְּמָה דְכְּתִיב, (משלי א) לְהַבִּין אִמְרֵי בִּינָה רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מוֹסֵר אָבִיךָ: דָּא הִיא חֻכְמָה. וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ וְאִיזְדַּחַק אָמַר, הָא וְהָא, חַד מְלָה אֲתַפְּרִישׁוּ. דְתַגְנִינן, אִוְרִייתָא מַחְכְּמָה דְלַעֲיֵלָא נִפְקַת. ר' יוֹסִי אָמַר, מִבִּינָה נִפְקַת, דְכְּתִיב לְהַבִּין אִמְרֵי בִּינָה, וְכְתִיב וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ.

אָנְכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ וְגו'. רבי אֲלֶעָזֶר פְּתַח, (משלי א) שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ. שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ: דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ - זו כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל. מִי זו כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל? זו בִּינָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב לְהַבִּין אִמְרֵי בִּינָה. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מוֹסֵר אָבִיךָ - זו הִיא חֻכְמָה. וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ - זו הִיא בִּינָה. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, זֶה וְזֶה דְבַר אֶחָד הֲתַפְּרִישׁוּ. שְׁשֵׁנִינוּ, תּוֹרָה יִצְאָה מִחֻכְמָה שֶׁל מַעֲלָה. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִבִּינָה יִצְאָה, שְׁפָתוֹב לְהַבִּין אִמְרֵי בִּינָה, וְכַתוּב וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ.

אָמַר ר' יְהוּדָה, אִוְרִייתָא מַחְכְּמָה וּבִינָה אֲתַפְּלִילַת, דְכְּתִיב, שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ. ר' אַבָּא אָמַר, בְּכֹלֵא אֲתַפְּלִילַת, דְכִיּוֹן דְבִבְאִלִין תְּרִין אֲתַפְּלִילַת, אֲתַפְּלִילַת בְּכֹלֵא. בְּחֻסְדָּא, בְּדִינָא בְּרַחֲמֵי. בְּכֹלֵהוּ שְׁלִימוּתָא דְאַצְטְרִיךְ מְלָה. אִי מְלָפָא וּמְטְרוֹנִיתָא מְסַתְפְּמִין, כֹּלֵא מְסַתְפְּמִין. בְּאַתְרֵי דְאִלִין מְשַׁתְּפַחִין, כֹּלֵא מְשַׁתְּפַחִין.

אָמַר רבי יהודה, תּוֹרָה נִכְלָלָה מִחֻכְמָה וּבִינָה, שְׁפָתוֹב שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ. רַבִּי אַבָּא אָמַר, בְּכֹל הִיא נִכְלָלַת. שְׁכִינֵין שְׁנַכְלָלַת בְּשֵׁנֵי אֵלָה, הִיא נִכְלָלַת בְּכֹל - בְּחֻסְדָּא, בְּדִין וּבְרַחֲמִים. בְּכֹלֵם הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁהִדְבַּר צְרִיף. אִם הִמְלִךְ וְהַגְבִּירָה מְסַכְּמִים - הַכֹּל מְסַכְּמִים. בְּמִקּוּם שְׂאֵלָה נִמְצְאִים - כֹּלֵם נִמְצְאִים.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, אָנְכִי: דָּא שְׁכִינְתָּא. כְּמָה דְכְּתִיב, (בראשית מו) אָנְכִי אָרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה. יְיָ אֱלֹהֶיךָ: (ג"א כֹּלֵא סְלִיחַ לַעֲלֵא, לְמַהוּ כֹּלֵא חַד) (דָּא כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל דְכְּתִיב וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ) ר' יִצְחָק אָמַר, אָנְכִי: דָּא שְׁכִינְתָּא. וּפְסָקָא טַעֲמָא. כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (בראשית כז) אָנְכִי עָשׂוּ בְכוֹרֶךָ. יְיָ אֱלֹהֶיךָ: דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כְּמָה דְכְּתִיב, (דברים ד) מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעָךָ אֶת קוֹלוֹ. וְכְתִיב אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבְרַתִי עִמָּכֶם. מִן הַשָּׁמַיִם

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, אָנְכִי - זו הַשְּׁכִינָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (בראשית מו) אָנְכִי אָרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה. ה' אֱלֹהֶיךָ. (הַבֵּל עוֹלָה לַמַּעֲלָה לְהַיּוֹת הַכֹּל אֶחָד) (זו כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל, שְׁפָתוֹב וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ) רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אָנְכִי - זו הַשְּׁכִינָה, וּמִפְסִיק הַטַּעַם, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר אָנְכִי עָשׂוּ בְכוֹרֶךָ. ה' אֱלֹהֶיךָ - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (דברים ד) מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעָךָ אֶת קוֹלוֹ. וְכַתוּב אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבְרַתִי עִמָּכֶם. מִן הַשָּׁמַיִם (מִן הַשָּׁמַיִם מִמֶּנּוּ, זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא).

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. אֲשֶׁר: אֵתְרָא דְכֹלֵא מְאֻשְׁרִין לִיהָ. (דף פ"ה ע"ב) הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: דָּא יוֹבְלָא. כְּמָה דְתַגְנִינן,

מִמֶּנּוּ, זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא). אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. אֲשֶׁר - מִקּוּם שֶׁהַכֹּל מְאֻשְׁרִים אוֹתוֹ. הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם - זֶה יוֹבֵל, כְּמוֹ שְׁשֵׁנִינוּ, מִצַּד הַיּוֹבֵל

יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וּמִשׁוּם כָּף
חֲמִשִּׁים פְּעֻמִּים נִזְכְּרָה יְצִיאַת
מִצְרַיִם בַּתּוֹרָה. חֲמִשִּׁים יָמִים
לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה. חֲמִשִּׁים יָמִים
לְחֵרוֹת הָעֲבָדִים.

מִבֵּית עֲבָדִים - כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שמות
יב) הִפָּה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
וּשְׁנֵינִי, הַכֹּתְרִים הַתַּחְתּוֹנִים הַלְלוּ
שֶׁהַמִּצְרַיִם בְּטָחוּ בָהֶם. כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ
בֵּית לְמַעְלָה - יֵשׁ בֵּית לְמַטָּה. בֵּית
קְדוֹשׁ שְׁלֹמְעֵלָה, שֶׁכָּתוּב (משלי כד)
בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת - בַּיִת תַּחְתּוֹן
לְמַטָּה שְׂאִינוּ קְדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
מִבֵּית עֲבָדִים.

שְׁנֵינִי, בְּשַׁעַת שֶׁנֶּאֱמַר אֲנֹכִי, כָּל
אוֹתָן מִצְוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנֶּאֱחָזוּ
בְּמֶלֶךְ הַקְּדוֹשׁ הָעֶלְיוֹן בְּצַד (יהוה),
כֻּלָּם הָיוּ כְּלוּלוֹת בְּדָבָר הֶזֶה.

כְּמוֹ שֶׁשְׁנֵינִי, כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה
אֲחֻזוֹת בְּגוֹף הַמֶּלֶךְ, (בְּמֶלֶךְ הַקְּדוֹשׁ
הָעֶלְיוֹן) מִהֵן בְּרֹאשׁ הַמֶּלֶךְ, וּמִהֵן
בְּגוֹף, וּמִהֵן בְּיַד הַמֶּלֶךְ, וּמִהֵן
בְּרַגְלָיו, וְאֵין מִי שִׁיוּצֵא מִגּוֹף
הַמֶּלֶךְ הַחּוּצָה. וְלִכֵּן מִי שֶׁפָּשַׁע
בְּמִצְוָה אַחַת שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּמִי
שֶׁפָּשַׁע בְּגוֹף הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(ישעיהו ט) וַיִּצְאוּ וַרְאוּ בַּפְּגָרִי
הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי, בִּי מִמֶּשׁ.
אוֹי לְרָשָׁעִים שְׁעוֹבְרִים עַל מִצְוֹת
הַתּוֹרָה וְלֹא יוֹדְעִים מַה הֵם
עוֹשִׂים.

שְׂאֵמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אוֹתוֹ מְקוֹם
שֶׁהוּא חֲטָא אֵלָיו, אוֹתוֹ מְקוֹם
מִמֶּשׁ מַגְלָה חֲטָאוֹ. (וְאֵמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֶּשׁ מַגְלָה חֲטָאוֹ) חֲטָא
בְּקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא - הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מַגְלָה חֲטָאוֹ, שֶׁכָּתוּב
(איוב ט) יִגְלוּ שְׁמֵימִים עֲוֹנוֹ וְאֶרֶץ
מִתְקוֹמְמָה לוֹ. יִגְלוּ שְׁמֵימִים עֲוֹנוֹ -
זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאֶרֶץ
מִתְקוֹמְמָה לוֹ - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא (וּבְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל).

מִסְטֵרָא דְיוֹבְלָא נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. וּבְגִין
כֶּף, חֲמִשִּׁין זְמַנִּין אֲדַפְרֵי יְצִיאַת מִצְרַיִם
בְּאוֹרֵייתָא. חֲמִשִּׁין יוֹמִין לְקַבְּלָא אוֹרֵייתָא.
חֲמִשִּׁין שְׁנִין לְחֵירוֹ דְעֲבָדִין.

מִבֵּית עֲבָדִים: פְּמָה דְכַתִּיב, (שמות יב) הִפָּה כָּל
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. וְתַנִּינָן אֵלִין כְּתָרִין
תַּתְּאִין, דְּאֵתְרַחֲצוּ בְּהוּ מִצְרַאֵי. כְּמָה דְאִית
בֵּיתָא לְעֵילָא, אִית בֵּיתָא לְתַתָּא. בֵּיתָא קְדִישָׁא
לְעֵילָא, דְכַתִּיב, (משלי כד) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַיִת.
בֵּיתָא תַתְּאָה לְתַתָּא, דְלֹא קְדִישָׁא, כְּמָה דְכַתִּיב
מִבֵּית עֲבָדִים.

הֲאֵנָא, בְּשַׁעַתָּא דְאֵתְמַר אֲנֹכִי, כָּל אֵינוֹן פְּקוּדֵי
אוֹרֵייתָא, דְמִתְאַחֲדָן בְּמִלְכָא קְדִישָׁא
עֲלָאָה, בְּסִטְרָא (כ"א דא), כְּלֵהוּ הוּהוּ כְּלִילָן בְּהֵאֵי
מְלָה.

כְּמָה דְתַנִּינָן, כָּל פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא, מִתְאַחֲדָן
בְּגוֹפָא דְמִלְכָא. (ר"א בְּמִלְכָא קְדִישָׁא עֲלָאָה) מִנְהוֹן
בְּרִישָׁא דְמִלְכָא, וּמִנְהוֹן בְּגוֹפָא, וּמִנְהוֹן בְּיַדֵּי
מִלְכָא, וּמִנְהוֹן בְּרַגְלָיו, וְלִית מָאן דְנִפְיֵק מִן
גּוֹפָא דְמִלְכָא לְבַר. וּבְגִין כֶּף, מָאן דְפָשַׁע בְּחַד
פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא, כְּמָאן דְפָשַׁע בְּגוֹפָא דְמִלְכָא,
כְּמָה דְכַתִּיב, (ישעיהו טו) וַיִּצְאוּ וַרְאוּ בַּפְּגָרִי
הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. בִּי מִמֶּשׁ. וְוִי לְחִיבְיָא,
דְעֲבָרִין עַל פְּתַגְמֵי אוֹרֵייתָא, וְלֹא יוֹדְעִין מָאֵי
קָא עֲבָדִין.

דְאֵמֵר ר' שְׁמַעוֹן, הֵהוּא אֵתְרֵי דְאִיהוּ חָב
לְגַבְיָה, הֵהוּא אֵתְרֵי מִמֶּשׁ גְּלִי חוּבְיָה.
(וְאֵמֵר ר' שְׁמַעוֹן קְדִישָׁא בְּרוּךְ הוּא מִמֶּשׁ גְּלִי חוּבְיָה) חָב בְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּלִי חוּבְיָה,
דְכַתִּיב, (איוב ט) יִגְלוּ שְׁמֵימִים עֲוֹנוֹ וְאֶרֶץ
מִתְקוֹמְמָה לוֹ. יִגְלוּ שְׁמֵימִים עֲוֹנוֹ: דָּא קְדִישָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וְאֶרֶץ מִתְקוֹמְמָה לוֹ: דָּא קְדִישָׁא
בְּרִיךְ הוּא (נ"א דא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל).

תִּנְיָא, שְׁמַיִם גְּלִיזֵין חוֹבִיָּה דְּבַר נֶשׁ. וּבִשְׁעֵתָא
דְּאִיהוּ גְּלִיָּא חוֹבִיָּה, אַרְיָן עֵבִיד דִּינָא
דְּבַר נֶשׁ, דְּכְתִיב וְאַרְיָן מִתְקוּמָהּ לוֹ, לְמַעַבְד
דִּינָא בֵּיה. אָמַר ר' יוֹסִי, תְּגִינֵן מִשְׁמִיָּה דִּר'
שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעֲתָא דְּאִתְיָהִיבַת אוֹרִייתָא, אִימָא
וּבִנְיָן בְּשְׁלִימוּתָא אֲשַׁתְּכַחוּ, דְּכְתִיב, (תהלים קיג)
אִם הַבָּנִים שָׂמְחָה.

שְׁנִינּוּ, שְׁמַיִם מְגַלִּים חֻטְאוֹ שֶׁל
אָדָם, וּבְשַׁעָה שֶׁהוּא מְגַלֶּה חֻטְאוֹ,
אַרְיָן עוֹשֶׂה דִין הָאָדָם, שְׁכַתוֹב
וְאַרְיָן מִתְקוּמָהּ לוֹ, לַעֲשׂוֹת בּוֹ
דִין. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, שְׁנִינּוּ מִשְׁמוֹ
שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעָה שֶׁנִּתְּנָה
תּוֹרָה, הָאֵם וְהַבָּנִים נִמְצְאוּ
בְּשִׁלְמוּת, שְׁכַתוֹב (תהלים קיג) אִם
הַבָּנִים שָׂמְחָה.

אֲנִי יִי אֱלֹהֶיךָ. אֲנִכִּי, כְּמָה דְּתַנְיָן, בַּת הֵיטָה
לוֹ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, הִיא שְׁכִינְתָּא. וְדָא
בַת. יִי אֱלֹהֶיךָ, דְּכְתִיב (שמות ד) בְּנֵי כְכוּרֵי
יִשְׂרָאֵל. וְכְתִיב (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים
בָּהּ, הָא בֵּן.

אֲנִי ה' אֱלֹהֶיךָ. אֲנִכִּי, כְּמוֹ
שְׁשִׁינּוּ, בַּת הֵיטָה לוֹ לְאַבְרָהָם
אָבִינוּ. הִיא שְׁכִינָה, וְזוֹ בַת. ה'
אֱלֹהֶיךָ, שְׁכַתוֹב בְּנֵי כְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל.
וְכַתוּב (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא
לְמַחְזִיקִים בָּהּ. הִנֵּה בֵּן.

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, דְּכְתִיב, (ויקרא
כה) יוֹבֵל הִיא קֹדֶשׁ תְּהִיָּה לָכֶם, וְכְתִיב
(תהלים קיג) אִם הַבָּנִים שָׂמְחָה. וְקֹדֶשְׁתֶּם אֵת
שְׁנַת הַחֲמֻשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוּר, הָא
אִימָא וּבִנְיָן. יִתְבָּא אִימָא יִתְבִּין בְּנִין. (ועלמין)
כְּלָהּ בְּחֻדְוָה בְּשְׁלִימוּתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב,
אִם הַבָּנִים שָׂמְחָה. מִתְעַבְרָא אִימָא, כְּלָהּ
מִתְעַבְרָן בְּדוּכְתִייהוּ. וְכְתִיב, (דברים כב) לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְתַנְיָן, לֹא יַעֲבִיד בֶּר נֶשׁ
חוֹבֵי לְתַתָּא, בְּגִין דְּאִתְעַבְרָא אִימָא מֵעַל בְּנִין.
אָמַר ר' יִצְחָק, כְּלָא קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. כְּלָא
הוּא. כְּלָא חַד. וּמְלִין אֲלִין, לְמַחְצְדֵי
חַקְלָא אֲתַגְלִיין. זְכָאִין אִינוּן בְּעֵלְמָא דִּין,
וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי.

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
שְׁכַתוֹב (ויקרא כה) יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ
תְּהִיָּה לָכֶם. וְכַתוּב אִם הַבָּנִים
שָׂמְחָה. וְקֹדֶשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת
הַחֲמֻשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוּר.
הֲרִי אִם וּבָנִים. יוֹשְׁבַת הָאֵם,
יוֹשְׁבִים הַבָּנִים. (העולמות) כְּלָם
בְּשִׁמְחָה בְּשִׁלְמוּת, וְעַל זֶה כְּתוּב
אִם הַבָּנִים שָׂמְחָה. נְעַבְרָה הָאֵם -
כְּלָם נְעַבְרִים מִמְּקוּמָם. וְכַתוּב
(דברים כב) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.
וְשִׁינּוּ, לֹא יַעֲשֶׂה אָדָם חֻטְאִים
לְמַטָּה, כְּדִי שְׁתַּעֲבֹר הָאֵם מֵעַל
הַבָּנִים.

הַאֲנִי אָמַר ר' אֲלַעְזָר, כְּתִיב, בְּרֵאשִׁית
בְּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ.
וְכְתִיב, (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת יִי אֱלֹהִים
אַרְיָן וְשְׁמַיִם. בְּמַאי אוּקִימָנָא הַנִּי קְרַאִי,
הָא תְּגִינּוּ, דְּתִרְוּוּיֵיהוּ כְּחֻדָּא אֲתַבְרִיאֵו.
מְלַמֵּד, שְׁנַטָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוּ יְמִינוּ
וּבְרָא הַשָּׁמַיִם, וְנָטָה קוּ שְׁמַאלוֹ, וּבְרָא

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הַכֹּל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא. הַכֹּל הוּא. הַכֹּל אַחַד.
וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ הַתְּגַלּוּ לְקוּצְרֵי
הַשְּׁדָה. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

שְׁנִינּוּ, אָמַר רַבִּי אֲלַעְזָר, כְּתוּב
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם
וְאֵת הָאָרֶץ, וְכַתוּב (בראשית ב) בְּיוֹם
עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אַרְיָן וְשְׁמַיִם.
כְּמָה בְּאַרְנוּ פְּסוּקִים אֵלוּ, הֲרִי
שְׁנִינּוּ שְׁשִׁינּוּם נִבְרָאוּ כְּאֶחָד?
מְלַמֵּד שְׁנַטָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
קוּ יְמִינוּ וּבְרָא הַשָּׁמַיִם, וְנָטָה קוּ

אֵת הָאָרֶץ. בְּקִדְמִיתָא

את השמים ואת הארץ, וּלְבַתֵּר אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.
הַנֶּן, כְּתִיב, (הושע ב) פִּיּוֹם הַהוּא אֶעֱנֶה נְאֻם יי'
אֶעֱנֶה אֶת הַשָּׁמַיִם וְהֵם יַעֲנֵנו אֶת הָאָרֶץ.

אֶעֱנֶה אֶת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַיִם מִמֶּשׁ. דְּכַתִּיב, (ישעיה
טו) הַשָּׁמַיִם כְּסֹאֵי. וְהֵם יַעֲנֵנו אֶת הָאָרֶץ. הָאָרֶץ
מִמֶּשׁ, דְּכַתִּיב וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רַגְלֵי. שָׁמַיִם,
שָׁמַיִם עֲלֵאֵינ. וְאֶרֶץ, אֶרֶץ עֲלֵאֵה. דְּתַנִּיא, פֶּד
אֲתַקֵּן שָׁמַיִם דָּא בְּתִיקוֹנוֹי, (אמון) לְקַבְּלֵיה דְּהַאי
אֶרֶץ, וְתִיאוּבְתִיָּה לְקַבְּלָהּ, בְּחַד דְּרַגְא דְּאֶקְרִי
צְדִיק. כְּמָה דְּכַתִּיב, (משלי י) וְצְדִיק יִסּוֹד עוֹלָם,
וְאֲתַדְּבַק בְּהַאי אֶרֶץ.

וּמְרִישָׁא דְּמִלְפָּא, עַד הַהוּא אֲתֵר דְּשָׂרֵי הַאי
צְדִיק, אֲתֵי חַד נְהָרָא (דף 91 ע"א)

קְדִישָׁא, מִשְׁחָא דְּרִבּוּת, וְאֲטִיל בְּסִגִּיאוֹת
תִּיאוּבְתָא, בְּהַאי אֶרֶץ קְדִישָׁא, וְנִטְל כְּלָא הַאי
אֶרֶץ. וּלְבַתֵּר, מֵהַאי אֶרֶץ אֲתַזֵּן כְּלָא, עֵילְאֵי
וְתַתָּאֵי. פְּדוּכּוּרָא דָּא, פֶּד תִּיאוּבְתִיָּה לְאֲתַדְּבַקָּא
בְּנוּקְבָא, דְּאֶפִּיק זְרַעָא דְּרִבּוּת, מְרִישָׁא
דְּמוּחָא, בְּהַהוּא אָמָה, וְאֲטִיל בְּנוּקְבָא, וּמְנִיָּה
מִתַּעֲבָרָא נּוּקְבָא, אֲשַׁתְּכַח, דְּכִלְהוּ שׁוּיִפִּין
דְּגוּפָא, כְּלָהוּ מִתַּדְּבָקוֹן בְּנוּקְבָא, וְנוּקְבָא
אֲחִידָא כְּלָא. פְּדוּגְמָא דָּא תַּנִּינֵן, כָּל דְּאֲשֻׁלִּים
לְעֶשְׂרָה קְדָמָי דְּבֵי כְּנִישָׁתָא, נּוּטִל אֲגַר
כְּלָהוּ. ר' יוֹסִי אוֹמֵר, לְקַבְּלֵי דְּכִלְהוּ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כְּתִיב (שמואל ב כב) וַיֵּט שָׁמַיִם
וַיִּירַד, וּכְתִיב וַיִּירַד וַיֵּי לְעֵינַי כָּל הָעָם עַל
הַר סִינַי, (ד"א לא גרסינן תנא) וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּירַד, לְאֵן
נַחַת. אֵי תִּמְאָ דְּנַחַת לְסִינַי, עַל הַר סִינַי כְּתִיב
וְלֹא כְּתִיב בְּהַר סִינַי.

אֲלֵא, וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּירַד, לְאֵן נַחַת. אָמַר ר' יוֹסִי,
(אמר רבי יהודה אמר רבי תנא) נַחֲתֵת בְּדַרְגָּוֵי,
מִדְּרַגְא לְדַרְגְּא, וּמִכְתָּרָא לְכְתָרָא, עַד דְּאֲתַדְּבַק

שְׂמַאלוּ וּבְרָא אֶת הָאָרֶץ. בְּתַחֲלָה
אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְאַחֲרַי כֶּף
אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.

שְׁנִינּוּ, כְּתוּב (הושע ב) פִּיּוֹם הַהוּא
אֶעֱנֶה נְאֻם ה' אֶעֱנֶה אֶת הַשָּׁמַיִם
וְהֵם יַעֲנֵנו אֶת הָאָרֶץ. אֶעֱנֶה אֶת
הַשָּׁמַיִם - שָׁמַיִם מִמֶּשׁ, שְׁכַתוּב
(ישעיה טו) הַשָּׁמַיִם כְּסֹאֵי. וְהֵם יַעֲנֵנו
אֶת הָאָרֶץ - הָאָרֶץ מִמֶּשׁ, שְׁכַתוּב
וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רַגְלֵי. שָׁמַיִם - שָׁמַיִם
הַעֲלִיּוֹנִים. וְאֶרֶץ - הָאָרֶץ
הַעֲלִיּוֹנָה. שְׁשִׁינּוּ, כְּשֶׁהִתְחַמְּקוֹן
שָׁמַיִם זֶה בְּתַקְוֵינּוּ, (התתקון) כְּנִגְד
אֶרֶץ זו, וְתִשׁוּקְתוֹ כְּנִגְדָּה בְּדַרְגָּה
אֲחַת שְׁנִקְרֵאת צְדִיק, כְּמוֹ שְׁכַתוּב
(משלי י) וְצְדִיק יִסּוֹד עוֹלָם, וְנִדְבַק
בְּאֶרֶץ הַזֶּה.

וּמְרִישָׁא הַמְּלֶכֶךְ עַד אוֹתוֹ מְקוֹם
שְׁשׁוּרָה הַצְּדִיק הַזֶּה, בְּאֵהָר אֲחַד
קְדוּשׁ, שְׁמֵן מִשְׁחָה, וּמִטִּיל בְּרַב
תְּשׁוּבָה בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה,
וְהָאָרֶץ הַזֶּה נּוּטִלַת הַכֹּל, וְאַחֲרַי כֶּף
מֵהָאָרֶץ הַזֶּה הַכֹּל נּוֹזְנִים, עֲלִיּוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים, כְּמוֹ הַזְּכָר הַזֶּה
כְּשֶׁתְּשׁוּקְתוֹ לְהִדְבֵּק בְּנֻקְבָּה,
שְׂמוּצִיא זְרַע שֶׁל רְבִיָּה מְרִישָׁא
הַמַּח בְּאוֹתָהּ אָמָה וּמִטִּיל בְּנֻקְבָּה
וּמְמַנּוּ הַנֻּקְבָּה מִתַּעֲבָרָת. נִמְצָא
שְׁכַל אֵיבְרֵי הַגּוּף כְּלָם נִדְבָקִים
בְּנֻקְבָּה, וְהַנֻּקְבָּה אוֹחֲזַת הַכֹּל.
כְּדָמָה זו שְׁנִינּוּ, כָּל הַמְּשֻׁלִּים
לְעֶשְׂרָה רֵאשׁוּנִים שֶׁל בֵּית
הַכְּנֶסֶת, נּוּטִל שְׁכַר כְּלָם. רַבִּי יוֹסִי
אָמַר, כְּנִגְד כְּלָם.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כְּתוּב (שמואל א-ב כב)
וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּירַד, וּכְתוּב יִירַד ה' לְעֵינַי
כָּל הָעָם עַל הַר סִינַי. (לא
גורסים תנא) וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּירַד, לְאֵן
יִירַד? אִם תֹּאמַר שִׁירַד וַיִּירַד לְסִינַי, הֲרִי
כְּתוּב עַל הַר סִינַי, וְלֹא כְּתוּב בְּהַר
סִינַי?

אֲלֵא וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּירַד, לְאֵן יִירַד?
אָמַר רַבִּי יוֹסִי (אמר רבי יהודה אמר רבי
תנא), יִירַד בְּדַרְגוֹתָיו מִדְּרַגָּה לְדַרְגָּה וּמִכְתָּר לְכְתָר עַד שְׁנִדְבַק בְּאֶרֶץ הַזֶּה, וְאַזְ הֵאִירָה הַלְּבָבָה וְעַמְדָּה

תנא), יִירַד בְּדַרְגוֹתָיו מִדְּרַגָּה לְדַרְגָּה וּמִכְתָּר לְכְתָר עַד שְׁנִדְבַק בְּאֶרֶץ הַזֶּה, וְאַזְ הֵאִירָה הַלְּבָבָה וְעַמְדָּה

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

המשפחה הגדולה בעולם

ספר
אור
הזוהר
החדש

בו יבואר גדול החיוב הגדול ללמוד וללמד
הזוהר הקדוש והתיקונים הכמות האמת שחיבר
הגאון האדוק רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל
שם נלה חרות נפלאה אשר בחרו וחיברו הקדושים ביום תהום קיים
ועל זה התלא אשר ידע את המשפחה

• מבורך דא יסקון בן נוראה ברוחבו •

קרי הקדוש בן שמעון נחת - כי לא תת-בת ספרי דקרי

שנת רבי' שמעון' בן יוחאי' (נפטר ה'תתק"מ) תשס"ט
הוא הודיע על הכותב והקטן
החדש מנחה אב תשס"ט לר"ק - קריק ביה שנת תשס"א

המשפחה הגדולה בעולם

קונטרס
אור הזוהר
זקנים
עם
נערים

גדול החיוב על כל אחד אשר נקרא בשם "ישראל"
ללמוד וללמד בספר הזוהר הקדוש
זקנים עם נערים, חמשים עם גדולים, עשיר ואביון, נאנים עם הגדולים,
חכמים עם השונים ואנן קדושים, מקטן שחיה לחנוך
וזהו נעורים מכל צדדים ימים, ויחיו לכל חשיבות

תודתו סגן לני, היא מאירת עינינו
הוא ימליץ מוב בעדנו, אדיננו בן יוחאי

קרי הקדוש בן שמעון נחת - כי לא תת-בת ספרי דקרי

ה' שנת אב ונא היחלה של רבי' שמעון' האדוק
שנת רבי' שמעון' בן יוחאי' (נפטר ה'תתק"מ) תשס"ט
קריק ביה שנת תשס"א

המשפחה הגדולה בעולם

קונטרס
אור הזוהר
אמירת הזוהר
בהלקתה

חובב ומעלת אמירת
ספר הזוהר והתיקונים
אפילו בלי
הכנת מלל

• מבורך דא יסקון בן נוראה ברוחבו •

קרי הקדוש בן שמעון נחת - כי לא תת-בת ספרי דקרי

שנת רבי' שמעון' בן יוחאי' (נפטר ה'תתק"מ) תשס"ט
הוא הודיע על הכותב והקטן
קריק ביה שנת תשס"א

המשפחה הגדולה בעולם

ספר
קרא לשמוע
ונרה
אור
הזוהר

אנא לאחי' ליל חמשת עשר הודיע הודיע' (בני אורי')
של המאמר הנודע למשמלת חיים
• מבורך דא יסקון בן נוראה •

קרי הקדוש בן שמעון נחת - כי לא תת-בת ספרי דקרי

הוא הודיע על הכותב והקטן
שנת רבי' שמעון' בן יוחאי' (נפטר ה'תתק"מ) תשס"ט
הוא הודיע על הכותב והקטן
קריק ביה שנת תשס"א